

Horsens

Martin Erik Andersen foran sin flisebelegning. Horsens Kunstmuseum har i sin samling flere af hans værker, bl.a. det kæmpemæssige 'More Give me More Give me More. Dette dit derim', der tager afsæt i et gammelt, persisk tæppe.

■ **Et projekt til Vitus Berings Plads er nu endt som en udstilling på kunstmuseet**

Buslespil i hjemmestøbt beton

Græd ikke en diamant på en tallerken i midtbyen. Et af disse rum var Vitus Berings Plads med Adams Kiole.

Billedhuggeren Martin Erik Andersen kaster sig gerne ud i krytiske titler. Således også med udstillingen, han på lørdag åbner på Horsens Kunstmuseum. 'Don't Cry a Diamond On a Plate for You' sætter han som overskrift på et værk, der primært handler om noget så på alle måder fjndimret som fliser i beton. Egentlig skabte i 2011 som et forslag til belegningen på Vitus Berings Plads i Horsens. Og da det projekt ikke vandt genklang, rejste fliserne andre steder hen - for nu at vende tilbage til byen, der var årsagen til, at hele processen blev sat i gang.

Og ret beset burde fliserne vel ligge på Vitus Berings Plads. Men her er allerede nyindretted med en anden belegning. Martin Erik Andersen og hans fliser er derfor rykket ind i en af de store sale på kunstmuseet, hvor de skal udstilles i en uge.

Tilbage i 2011 satte Hore-

sens Kommune gang i en proces med fokus på byrummene i midtbyen. Et af disse rum var Vitus Berings Plads med Adams Kiole.

Sveddryppende
I samarbejde med CUBO Arkitekter udså beledede Martin Erik Andersen et forslag til en ny kioskbygning og en ny belegning. Det endte dog med, at kommunen valgte et andet oplæg, men den 50-årige kunstner og professor på Kunstakademiet blev så optaget af projektet, at han besluttede på egen hånd at omsætte sit projekt til virkelighed - også selv om det blev en sveddryppende omgang.

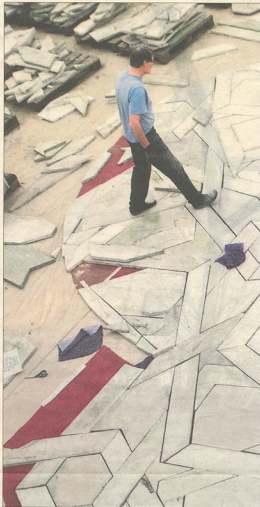
For han og hans hjælpere stæbe alle fliserne selv.

Det blev til rigtig mange. I det københavnske Galleri Susanne Olesen og hendes forgar. For gulvet der er tre gange så stort som det område, der nu er lagt op på Horsens Kunstmuseum.

Eller i tal: otte ton beton, fordelt på ca. 1500 fliser i 18 forskellige udformninger.

Gæmmen behå processen med flisebelegningen har Martin Erik Andersen haft Erik Høvel som en trofast hjælper.

Monstret i belegningen bygger på både en kompleks 12-kant og på enkle, således at man med en passer kan forbinde mange af punkterne. Monstret kan potentielt fortsættes i det uendelige.

Lagt sammen danner de monstret, Martin Erik Andersens vis sine skitser havde arbejdet sig frem til.

Og helt bevidst foretog processen med at støbe sådan, at fliserne ikke altid passer præcist sammen. For Martin Andersens ville væk fra de perfekte og lidt stærke belegninger, der er normen.

Jeg ønskede et mere levende og organisk indtryk, siger han.

Bører af arkitektur
Siden efteråret 2013 i Galleri Susanne Olesen har fliseprojektet gæstet et galleri i Oslo og kunstmuseet Louisiana i Nordjylland.

På Horsens Kunstmuseum gentager fliserne oplagningen på Louisiana og understøtter dermed en tanke om, at gulve kan bære arkitektur med sig.

Man kan opleve det i f.eks. gulve i gamle kirker, forklarer Martin Erik Andersen. Der kan man ofte i belegningen se, hvordan væggen er blevet flyttet, og hvordan selv en så stabil ting som et gulv kan fortælle historier.

Samtidigt får gulvet, som det nu ligger på Horsens Kunstmuseum, en ny funktion, for her kombineres det med en udstilling af skulpturer.

På den måde bliver gulvet også en sokkel, som Martin Erik Andersen siger.

Fra en moske i Cairo
Monstret er ikke den københavnske kunstners egen opfindelse. Han har hentet det fra en ca. 120x60 cm stor marmor-mosaik i Den Blå Moske i Cairo.

Her bevogter Martin Erik Andersen sig i et setup, mange allerede forbinder ham med.

For han har altid været optaget af islamisk kunst og af udvekslingen mellem kunst og kultur fra forskellige verdensdele.

Et møster som det, jeg nu arbejder med, er uden størrelse og sted, mener han. Jeg kan flytte det fra en lille mosaik i Cairo over mange grænser til Danmark. Og sådan udveksles der

"Jeg kan godt li', at når man går på fliserne, taler de til kroppen - og når man ser dem fra balkonen, taler de til synet og matematikken."

MARTIN ERIK ANDERSEN

Det har været lidt af et puslespil at finde rundt mellem de mange paller med fliser. Her er museums håndværker Asbjørn Thøerne på jagt.

For det kunne være super! I, hvis stjerner, der indgår centralt i belegningen, kunne være i f.eks. marmor, mens det øvrige med betongulvene nærmer sig dansk carport.

Stål og krydsfiner
I dagene frem til udstillingsåbningen på lørdag kommer skulpturerne på plads. Arbejder, der vil få kenderne af Martin Erik Andersens kunst til at nikkede gæmde.

På flisebelegningen placerer han værket "Under the Imaginary Table that Divide us, We All Sincerely Hold Hands" - en slags møblemotiv i stål, krydsfiner, laminerede, planter, strik, silke, keramik, lys og lyd, der med sin helhed tegner en tydelig kontrast til den rå beton.

Også andre skulpturer vil være at finde omkring fliserne plus på balkonen fra den store sal, hvorfra man

Tekst: Christian Rimestad
origin@id
Foto: Angelina Öwino
www.owino.dk

har et godt overblik over monstret i belegningen. På balkonen kan man bl.a. finde papirarbejder - og broderi. Et udtryk, der i lighed med de selvstøbte fliser illustrerer, at Martin Erik Andersens sjældent vælger de nemme løsninger.

For, som han siger, hvis der er to stole at sidde på, så sætter jeg mig midt imellem dem.

For han handler det om de erkendelser, der kan ligge i at være på den nærmeste vej fra A til B, men i stedet at gå omvejen. At kæmpe med materialer, udtryk og i dette tilfælde mavevejs als fliser.

Og man tror ham, når han siger, at "Jeg prøver altid at finde de nye rum, hvor andre ikke har været før".

De færreste vil nok gå omvejen omkring otte ton beton.

'Don't Cry a Diamond / On a Plate for You' kan ses på Horsens Kunstmuseum fra lørdag til og med 17. maj.